

I N D E X.

potius societas quam locatio. cap. 12. num. 3.
 Locator fundi ad partem fructuum, expensas integras soluere tenetur, si ad perpetuam utilitatem fiant. cap. 8. num. 85.
 Locum consuetum itineris si non seruat socius ob euitandam solutionem vectigalis illiciti, damnum erit commune. c. 9. num. 79.
 Lucra quaesita ex officio non communicantur, etiam si frater acquirens, substitutus in officio ab alio fratre. c. 10. num. 121.
 Lucra communicans, donare ea videtur, si societas ibi esse non potest. cap. 2. nu. 43.
 Lucra licet communicent inter se Pater & filius, tamen societatem contrahere non dicuntur. c. 2. nu. 55.
 Lucra separatim quaesita a renunciente, absque sociorum consensu, communicantur cum socijs. c. 6. nu. 67.
 Lucra omnia vndecumque & qualitercumque quaesita communicantur in societate omnium bonorum. cap. 10. nu. 3.
 Lucra communicantur, etiam in foccida animalium. c. 10. nu. 12.
 Lucra an post mortem socij quaesita communicentur haeredibus. cap. 10. n. 69.
 Lucra titulo haereditario, vel iure legati, vel donationis quaesita, in quo societatis genere communicentur. c. 10. nu. 72.
 Lucra non sunt communicanda, nisi sint illius generis societatis quae contracta fuit. cap. 10. nu. 73. & nu. 74.
 Lucra in societate tacita non communicantur, nisi quae veniunt ex actibus socialibus. c. 10. nu. 75.
 Lucra acquisita per prauitatem vsurariam non communicantur. cap. 10. nu. 102.
 Lucra facta a Praedonibus non communicantur. c. 10. nu. 104.
 Lucra ex ludo non communicantur socijs quia ex illicita causa censentur acquisita. cap. 10. num. 105.
 Lucra vsurariorum, officialium, meretricum & aduocatorum, an restituantur. cap. 10. num. 108.
 Lucra parua, socius non tenetur communicare. c. 10. nu. 109.
 Lucra frater non communicat, quando

probaretur eum esse artificem. cap. 10. num. 21.
 Lucra frater non communicat fratribus quando nomine proprio & eiusdem periculo negociatur, licet cum pecunia patris. cap. 10. nu. 49.
 Lucra omnia vndecumque & qualitercumque quaesita communicantur inter socios omnium bonorum, & etiam inter fratres, si & ipsi socij sint omnium bonorum. cap. 8. nu. 2.
 Lucra quaesita occasione filij debet socius omnium bonorum consocio communicare. cap. 8. num. 7.
 Lucra quaesita per totam familiam in communi retinentur. cap. 8. num. 26.
 Lucra & damna quando communicantur, tunc est societas. cap. 9. num. 2.
 Lucra & damna in societate debent esse communia, alias leonina dicitur societas. c. 9. nu. 8.
 Lucra si quaesita fuerint per fratrem cum pecunia patris partes non erunt aequales, & traditur quomodo in hoc casu diuisio fit facienda. cap. 11. num. 40.
 Lucra si vnus separatim ponit, alij vero fratres agros laborant, quomodo facienda sit diuisio. cap. 11. nu. 61.
 Lucra & damni partes in societate debent esse aequales. c. 11. nu. 1. fallit nu. 62.
 Lucra & damni partes an semper in societate debeant esse aequales. cap. 11. nu. 4. & num. 10. 13.
 Lucra maiorem partem an habeat frater habens filios laboratores, quam alter quo cum socialiter viuit, & an in capita fiat diuisio. c. 11. nu. 27. & 28. & 30.
 Lucra medietas ponenti pecuniam, & medietas ponenti operas tribuitur. cap. 10. num. 43.
 Lucra & damni quales debeant esse partes, possunt socij in qualibet societate pacisci. c. 11. num. 43.
 Lucrum quaesitum ex officio non communicatur fratribus, etiam si ipsi paternam hereditatem indiuisam tenerent. c. 10. nu. 110.
 Lucrum an communicetur quando socius cum promississet ponere in societate tertium, v. g. & socio ponenti operas dare lucrum de centum, promissa non adimpleuisset, sed posuisset in societate cen-

I N D E X.

tentum tantummodo. cap. 10. n. 123. & 128.
 Lucrum acquisitum extra rem societatis, an communicetur socijs, & haeredibus. cap. 10. num. 133. & 134.
 Lucrum maius percipere debet, qui maiorem operam & industriam in societate ponit, sicut qui maiorem ponit pecuniam. cap. 11. num. 5.
 Lucrum totum quod vnus sentiat, pactum non valet. c. 11. nu. 6.
 Lucrum & damnum vti socij ex aequo participant conditio est in foccida animalium, nisi aliter esset pactum, vel aliter esset consuetudo. cap. 11. nu. 7. & 8.
 Lucrum quaesitum ex maleficio solui debet, siue socius sit condemnatus a iudice, siue iussus a sacerdote. c. 9. nu. 98.
 Lucrum quid sit. cap. 10. num. 1.
 Lucrum inter socios est communicandum. cap. 10. num. 2.
 Lucrum communicatur, etiam si nihil de lucro conuentum fuerit inter socios. cap. 10. num. 8.
 Lucrum & damnum communicatur cum haerede socij propter ignorantiam mortis illius, sicut in mandato. c. 10. n. 11.
 Lucrum factum a fratre post mortem patris dum in communione stat, praesumitur acquisitum de communi patrimonio, & communicatur cum alio fratre. cap. 10. num. 18.
 Lucrum fratris iudex ex arbitrio suo iudicare potest, an de bonis paternis acquisitum censendum sit. c. 10. nu. 19.
 Lucrum aliquod esse vel non esse quaesitum ex communi patrimonio, ad quem ex fratribus spectat probare. c. 10. n. 20.
 Lucrum quod filius facit laborando in re patris, puta agrum ligonizando, diuiditur inter Patrem & filium. cap. 10. num. 52.
 Lucrum quod socius acquirit ex parte pecuniae, cuius ex rationum redditione creditor remansit alter socius, communicatur. cap. 10. num. 54.
 Lucrum ibi esse debet ubi periculum. cap. 10. num. 55.
 Lucrum quaesitum de certa quantitate pecuniae posita ab altero ex socij vltra sortem coaentam communicari debet. cap. 10. num. 56.
 Lucrum & damnum quod sit aequaliter commune, & vnus ponat pecuniam alter operas, licitum est pactum. cap. 10. num. 57.
 Lucrum quaesitum de certa quantitate pecuniae posita ab altero ex socijs vltra sortem promissam, an communicari debeat. cap. 10. num. 60.
 Lucrum in foccida animalium (saluo capitali pro Domino) debet aequaliter diuidi inter Dominum & Pastorem. cap. 10. num. 61.
 Lucrum quod Colonus Partiarus acquirit cum bobus, quos habet communes cum Domino, diuiditur cum Domino. cap. 10. num. 63. & 66.
 Lucrum ibi esse, ubi est periculum, & damnum, est de natura societatis. cap. 10. num. 64.
 Lucrum a socijs quaesitum, si alter eorum moritur, communicatur haeredibus defuncti. cap. 10. num. 67.
 Lucrum extra causam societatis quaesitum per socium, alteri communicari non debet. cap. 10. num. 78.
 Lucrum quod quis socio contradicente quaesitum, praecipuum negotiantis est, & illud communicare non tenetur. c. 10. num. 97.
 Lucrum illicitum, proprie lucrum appellatur. cap. 10. num. 98.
 Lucrum ex delicto non communicatur. cap. 10. num. 99.
 Lucrum illicitum si socius percipit a socio scienter, videtur se adstringere ad restitutionem & ad poenam. c. 10. nu. 100.
 Lucrum debet esse sine dolo. c. 10. n. 101.
 Lucrum ab Hypocrita per hypocrisiam factum, non communicatur, & communicatum restituitur pauperibus. cap. 10. num. 106.
 Lucrum illicitum communicatum potest socius qui illa communicauit de societate deducere, si fuerit condemnatus ad illa restituenda. c. 10. num. 107.
 Lucrum quod frater vel socius acquirit ex officio non communicatur alijs. cap. 10. num. 114.
 Lucrum quod laboribus suis frater acquirit dicitur peculium aduentitium. cap. 10. num. 115.
 Lucrum quod percipitur in officijs ex publico,

I N D E X.

blico, peculium quasi Castrense dicitur. cap. 10. num. 116.
 Lucrum quæsitum viuo Patre à filio, Patri acquiritur quia ex facultatibus Patris quæsiuiffe præsumitur. c. 10. n. 23.
 Lucrum ex dote socio proueniens communicatur socijs omnium bonorum. cap. 10. num. 28.
 Lucrum dotis an frater communicare debeat alijs fratribus qui non sint socij omnium bonorum. c. 10. nu. 29.
 Lucrum patris dotis, quod frater viuo patre facit, per mortem vxoris ex vi status, an cognoscere debeat fratribus qui socij non sint omnium bonorum. c. 10. num. 30. 31.
 Lucrum dotis factum patre mortuo non communicat frater qui socius sit rei particularis, sed sibi est præcipuum. cap. 10. num. 37.
 Lucrum cum pecunia patris eo viuente quæsitum an communicari debeant inter se fratres etiam si non sint socij cap. 10. num. 40. 41. vlt. ad num. 52.
 Lucrum si factum fuit cum pecunia patris, illius mediætas profectitium dicitur peculium, alia verò mediætas aduentitium. cap. 10. nu. 42.
 Lucrum diuiditur arbitrio boni viri considerata quantitate pecuniæ, & industria alterius. c. 10. num. 44.
 Lucrum quæsitum à filio qui negociatur nomine patris, & cum pecunia patris, totum profectitium censetur, & totum Patri acquiritur. cap. 10. num. 46.
 Lucrum profectitium patris acquisitum, post mortem patris inter fratres communicatur. c. 10. nu. 47.
 Lucrum quod filius acquirit cum propria pecunia sibi ipsi acquirit, licet nomine patris negociatur. cap. 10. nu. 48.
 Lucrum ubi est ibi damnum esse debet. cap. 8. nu. 40.
 Lucrum si est commune etiam expensa communis erit. c. 8. n. 46.
 Lucrum ex delicto factum, si communicatum sit societati, expensæ quæ propter tale delictum soluuntur, communes esse debent. c. 8. nu. 50.
 Lucrum vxoris artificis, vel lactantis an debeatur marito, vel sibi. B. l. in l. si vxorem, C. de cond. infer. & Pet. de Pe-

ruff. de duobus fratribus par. 4. in fi.
 Lucrum licet tantummodo deductum fuerit in conuentione, tamen & damnum communicabitur. cap. 9. num. 13.
 Lucrum maius percipit socius, qui maiorem operam in societate ponit. cap. 11. num. 19.
 Lucrum laboritij participant foemina, quæ simul cum masculis ligonizant. c. 11. num. 31.
 Lucrum factum cum bobus communibus quomodo diuidendum sit. c. 11. nu. 38.
 Lucrum & damnum an diuidatur, secundum quod conuentum fuit. c. 11. n. 42.
 Lucrum ut sit commune, & damnum totum vnus solum sentiat, pactum valet in societate. c. 11. nu. 45.
 Lucri societas inter coniuges tacite contrahitur. cap. 2. nu. 11.
 Ludo quæsitæ, socijs non communicantur, quia ex illicita causa censentur acquisita. cap. 10. nu. 105.

M

Mala fides ita impedit præscriptio- nem, vt etiam si statutum expresse permitteret præscriptionem cum mala fide, tale statutum non valeret. cap. 7. num. 13.
 Maleficioj proprij causa condemnationem si soluit socius etiam omnium bonorum, an de proprio soluere debeat, vel de communi. cap. 9. num. 95. 96 & 97.
 Maleficioj lucrum debet solui, siue socius sit damnatus à iudice, siue iussus à sacerdote. cap. 9. num. 98.
 Mare ingrediens tempore tempestatis de lata culpa tenetur. cap. 4. num. 6.
 Maris impetu si socius locum nauigij solutum non seruat damnum est commune. cap. 9. num. 80.
 Massaritiæ & suppellectilia societatis, æqualiter inter socios sunt diuidendæ. cap. 11. num. 23.
 Mens talis præsumitur qualis ex actibus demonstratur. cap. 2. num. 52.
 Mendacium operatur, vt socius ad totum debitum possit conueniri. c. 12. nu. 23.
 Mercantias diuersas, diuersis in locis excentes socij, videntur inuicem propoli- ti. cap. 5. num. 30.

Merca-

I N D E X.

Mercales expensæ erunt communes, licet necessariæ non sint. cap. 8. nu. 35.
 Merces si socius portat per iter non consuetum, peticulum commune non erit. cap. 9. num. 77.
 Merces reemens finita societate ignorante socio, an damnum totum subeat. cap. 9. nu. 53. & 54.
 Merces si socius reemit finita societate, consocio sciente & non contradicente, commune erit damnum. c. 9. nu. 10.
 Merces communes qui à tincis negligenter excussit de culpa leui tenetur. cap. 4. numero 18.
 Mercibus naufragio pereuntibus damnum communicatur inter socios. c. 9. nu. 13.
 Meretricum luca an restituantur. cap. 10. num. 108.
 Militiæ impensæ pro vno ex filijs sociorum omnium bonorum de communi fieri debent. cap. 8. num. 6.
 Militiæ expensæ quas Pater fecit pro vno filio, mortuo Patre non conferuntur. cap. 8. nu. 13.
 Minor modicam impensam repetere potest, quia donare non potest. c. 8. n. 65.
 Minor sine decreto iudicis in alium trāsferre dominium rerum immobilium non potest. cap. 5. num. 15.
 Minores tacite societatem omnium bonorum contrahere non possunt. cap. 2. n. 13.
 Molestus si sit frater, alter diuidere potest hereditatem, etiam si eam diuidere prohibitus fuerit à testatore. c. 6. num. 58.
 Moram ad hoc vt promittens incurrat, an necesse sit illum interpellare. cap. 9. n. 67. 68. 69. & seqq.
 Moram quando socius commisit in soluendo, an damnum sit commune. cap. 9. nu. 85. & 86.
 Mora quando committatur. cap. 9. num. 87. 88. & 89.
 Morte non finitur societas quo ad negocium inceptum per defunctum. cap. 6. num. 38.
 Morte vnus ex socijs finitur societas. cap. 6. num. 15.
 Morte vnus finitur societas etiam inter socios superstites, nisi aliter cautum fuerit. cap. 6. nu. 16.
 Morte ciuili finitur etiam societas, veluti per deportationem. &c. cap. 6. nu. 17.
 Morte ita finitur societas vt nec ad hæredes transeat. cap. 6. num. 22.

Morte ita finitur societas, vt nec pacto fieri possit quod ad hæredes transeat. c. 6. n. 25.
 Morte non finitur societas gabellarum, sed transit ad hæredes. cap. 6. nu. 28.
 Mortuo Patre, lucrum profectitium illi acquisitum inter fratres communicatur. cap. 10. num. 47.
 Mortuo altero ex socijs, lucrum quæsitum hæredibus defuncti communicatur. cap. 10. num. 67.
 Mortuo socio si luca quarantur, an communicari debeant hæredibus. cap. 10. num. 69.
 Mortuo socio si alter res societatis vendit, pretium hæredibus defuncti communicat. cap. 10. nu. 70.
 Mortuo Patre quomodo faciendæ sit diuisio inter filios quorum vnus multa luca lucrabatur, alter verò nihil. c. 11. nu. 27.
 Mulier cogi potest ad præstandas operas obsequiales marito. cap. 11. num. 34.
 Mulier non præstans operas obsequiales marito, compensare debet fructus laboritij facti cum alimentis receptis. c. 11. n. 33.
 Mulieres cum masculis tacite contrahere possunt societatem. cap. 2. num. 36.
 Mulum nimio onere onerans, an de culpa lata teneatur. cap. 4. num. 14.
 Mutuum, vel locatio, vel venditio censetur in animalibus, quando dantur sine animo societatis contrahendæ. cap. 1. num. 14.
Natura societatis est vt diligentia adhibeatur & culpa puniatur. cap. 4. n. 25.
 Naturalis obligatio non inducitur ex pacto quod societas semper duret. cap. 6. n. 3.
 Natura contrariorum eadem est. cap. 8. nu. 8.
 Natura societatis est vt conuentione facta super lucro intelligatur repetita super damno. c. 9. nu. 4.
 Natura societatis est, vt vbi periculum & damnum ibi lucrum esse debeat. c. 10. n. 64.
 Naufragio merces si pereunt, damnum communicatur inter socios. cap. 9. nu. 13.
 Nauigij locum solutum si socius non seruat impetu maris, damnum erit commune. cap. 9. num. 80.
 Necessariæ expensæ imputantur corpori societati. c. 8. num. 32.
 Necessariæ expensæ quando dicantur. cap. 8. num. 32. 79. 80.

N Negli-

Negligentem socium admittens sibi imputare debet. cap. 3. num. 6.
 Negligentia in custodiendo rem communem, lata culpa ascribitur. cap. 4. nu. 9.
 Negligenter adeo rem custodiens socius ut iurripi potuerit, furtum ipsius culpa commissum creditur. c. 4. nu. 11.
 Negligenter merces communes a tinea excutens, in leui culpa esse dicitur. cap. 4. num. 18.
 Negligentes operarios qui adhibet, in culpa leui est. c. 4. num. 20.
 Negligens in rebus suis de culpa erga socium non tenetur. cap. 4. num. 26.
 Negligentia est peccatum mortale in administratore. cap. 7. num. 23.
 Negligentem socium qui admittit, sibi imputet. c. 9. nu. 16.
 Negligentia socij exactoris damnum eueniens, commune non erit, sed in parte exitantis assignandum. c. 9. nu. 64.
 Negotiationis specialis societas quae sit, & quae veniant in ea communicanda. cap. 1. num. 5.
 Negotiationes diuersas, diuersis in locis exercentes socij, videntur inuicem praepositi. cap. 5. num. 3.
 Negocio finito cuius causa societas contracta fuit, finitur societas. cap. 6. nu. 4.
 Negocij continuatione cum haeredibus censetur renouata societas. c. 6. num. 32.
 Negociatio noua socij, operatur, vt damnum quod ex illa negotiatione euenit sibi soli attribuitur, non societati. cap. 11. nu. 64.
 Negocium si socius altero patiente continuat, tacite inter eos renouata intelligitur societas. c. 9. nu. 55.
 Negociari cum pecunia patris filius praesumitur nisi cotrarium appareat. c. 10. nu. 45.
 Nemo inuitus manere cogitur in communione. c. 6. nu. 41.
 Nemo compellitur habere communionem cum rixosis, sauis & damnosis. c. 6. n. 56.
 Nemo renunciare potest illis quae principaliter inducta sunt publicae utilitatis causa, licet inde ad singulos commodum perueniat. cap. 7. nu. 29.
 Nemo tenetur suum iactare. cap. 9. nu. 81.
 Nemo illicitum & poe iale praesumitur mandasse. c. 9. nu. 113.
 Nepotes & patruj socialiter viuentes, res emptas aequaliter diuidere debent in capitula. cap. 11. nu. 22.

Nepos & Patruus societatem inter eos contrahere non possunt viuente nepotis Patre. c. 2. nu. 53.
 Nocere alteri regulariter non debet vnus delictum. c. 9. nu. 103.
 Nuptias secundas non celebrans vidua censetur esse sub praecedenti matrimonio. cap. 6. num. 36.
 Nuptiarum expensa quas fecit pater pro vno filio, non conferuntur. cap. 8. nu. 13.
 Nuptiarum expensa quas fecit frater pro sua vxore, solui non debent de communi, si fratres non sint socij omnium bonorum. cap. 8. nu. 61.
 Obligare seipsum Pupillus non potest sine Tutoris autoritate, potest tamen sibi acquirere. cap. 2. num. 60.
 Obligatio solum consistit inter socium assumptum, & assumptum, non inter consocium assumptum & assumptum. c. 3. n. 19.
 Obligi non possunt socij ex contractu consocij, licet debitum contractum illis communicetur. cap. 5. nu. 7.
 Obligantur socij erga consocium, licet ex facto consocij non obligentur erga creditorem. cap. 5. num. 19.
 Obligationem parit consensus siue tacitus sit, siue expressus. c. 5. num. 31.
 Obligati inuicem sunt socij, quando occasione societatis contractum fuit debitum, & in communem utilitatem conuersum. cap. 5. num. 32.
 Obligatio naturalis non inducitur ex pacto quod societas semper duret. cap. 6. nu. 31.
 Obligationem ad damna transmittit defunctus ad heredes. c. 10. nu. 68.
 Obsequiales operas tenetur vxor praestare marito, non autem industriales. c. 11. n. 32.
 Obsequiales operas vxor si non praestitit marito, compensare debet fructus laborij facti, cum alimentis receptis. c. 11. nu. 33.
 Obsequiales operas, vt vxor praestet marito, cogi potest. c. 11. num. 34.
 Officij societas visitata in Curia Romana, quae sit. cap. 1. nu. 7.
 Officium publicum si representant socij, tenentur in solidum erga creditores. c. 5. n. 24.
 Officialium lucra an restituantur. c. 10. n. 108.
 Officiorum lucrum non communicatur alijs. cap. 10. nu. 114.
 Officiorum lucrum quod percipitur ex publico, quasi castrense peculiū dicitur. c. 10. n. 116.
 Officio-

Officiorum lucrum non communicatur fratribus, etiam si ipsi paternam hereditatem indiuisam tenerent. c. 10. num. 120.
 Officiorum lucrum non communicatur, etiam si frater acquirens substitutus fuisset in officio ab alio fratre. cap. 10. nu. 121.
 Omnium bonorum societas quae sit. c. 1. n. 8.
 Omnium bonorum societas tacite contrahitur. c. 2. nu. 10. 6.
 Omnium bonorum societas an tacite inter coniuges contrahatur. cap. 2. nu. 11. & 12.
 Reliqua vide in verb. socius. & in verb. societas.
 Onerans mulum nimio onere, an de culpa lata teneatur. cap. 4. nu. 14.
 Operarios negligentes qui adhibuerit, de culpa leui tenetur. cap. 4. nu. 20.
 Operas ponens in societate, communibus expensis operari debet. c. 8. nu. 29.
 Operas ponens damnum capitalis non sentit, quando aduersa fortuna capitale fuit diminutum. cap. 9. nu. 51.
 Operarum damnum totum est ponentis operas, si finita societate nil reperitur nisi capitale saluum. c. 9. nu. 52.
 Operas, praetium, & aestimationem recipiunt. c. 11. num. 35.
 Operam quando in societate vnus ponit, alter pecuniam, medietas lucri illi, medietas vero illi tribuitur. c. 10. nu. 43. & quid de damno. c. 11. nu. 10. 55.
 Opera & industriae qui plus ponit plus lucri percipere debet, sicut qui maiorem ponit pecuniam. cap. 11. num. 51.
 Operas ponens in societate, an damnum capitalis sentire debeat. c. 11. nu. 14. & 15.
 Opera quando correspondent sorti principali, quasi capitale reputatur. c. 11. nu. 16.
 Opera aliquo possit esse impuberi. c. 11. n. 28.
 Opera maiorem qui ponit in societate, maius lucrum etiam percipit. c. 11. nu. 29.
 Opera nulla est infantium. c. 11. num. 0.
 Ornamenta vxoris communicari debet fratribus socijs omnium bonorum. c. 10. n. 27.
 Pacisci non potest in societate quod nec pars capitalis salua remaneat. c. 11. n. 49.
 Pacisci an possit in soccida animalium de capitali saluo. cap. 11. nu. 50. & 51.
 Pacisci possunt socij in qualibet societate de parte damni, & lucri. cap. 11. nu. 43.
 Pacta an sint seruanda. c. 10. nu. 125. & 126.
 Pacto standum est cum contractus ex illo le-

geni accipiant. cap. 8. num. 92.
 Pactio quod societas semper duret non valet. c. 6. nu. 2.
 Pactis iisdem censetur cum haeredibus renouata societas, quibus a principio fuit cum defuncto ordinata. c. 6. nu. 33.
 Pacto fieri non potest quod ad haeredes societas transeat. c. 6. nu. 25.
 Pacto sociorum iuramento firmato fieri potest vt societas ad haeredes transeat. c. 6. n. 30.
 Pacto partium remitti non possunt, quae favore publico introducta sunt. c. 7. nu. 29.
 Pactum quod animalia sint communia in soccida vna cum fructibus, operatur vt socius teneatur pro parte de casu fortuito. cap. 4. num. 41.
 Pactum valet in societate quod vnus sentiat totum damnum alter vero partem lucri habeat. c. 9. nu. 49.
 Pactum facere possunt socij de parte lucri & damni sustinenda. cap. 9. num. 50.
 Pactum quod vnus ex socijs totum lucrum sentiat non valet. cap. 11. num. 6.
 Pactum valet in societate vt ponens pecuniam sentiat totum damnum & lucrum sit commune, & secundum hoc pactum facienda erit diuisio. cap. 11. num. 45.
 Pactum quod damnum capitalis sit solum socij ponentis operas, ita vt capitale saluum ponenti restituitur non valet, & vlurarium est. cap. 11. num. 46.
 Pactum quod capitale vnus sit saluum non valet, etiam in societate in qua socij aequaliter pecuniam posuerunt. cap. 11. nu. 47.
 Pactum quod periculum pecuniae sit commune operatur vt capitale sit diuidendum. cap. 11. num. 58.
 Pactum si est inter socios vt animalia data in soccida sint communia, & diuidantur cum fructibus, periculo sunt vtriusq. cap. 11. n. 18.
 Pactum si appositum fuit in soccida, vt is elidantur animalia, ea suscipiat suo periculo, periculum solius erit accipiens. c. 11. n. 21.
 Pactum quod socius qui minorem partem in societate contulit aequalem habeat lucri partem, ac ille qui maiorem portionem impendit, an valeat. c. 11. n. 25. & 26.
 Pactum valet in societate vt ponens pecuniam certam partem habeat lucri, licet nullum sit lucrum. cap. 11. nu. 44.
 Pactum quod vnus ponat pecuniam, alter operas, & lucrum & damnum sit aequaliter commune, licitum est. c. 10. nu. 57.

I N D E X.

Pactum non valet quod vnus sentiat totum
damnum, alius totum lucrum capiat. c. 10. n. 9.
Pactum contra naturam contractus est nul-
lum. c. 10. nu. 10.
Pactum non valet in societate quod vnus ca-
piat totum lucrum, alter totum damnum
sentiat. c. 9. nu. 7.
Pactum quod ponenti pecuniam solvatur
certa quantitas finita societate, non habendo
respectu ad lucrum usurarium est. c. 9. n. 9.
Pactum quod societas semper durer, non in-
ducit obligationem naturalem, nec iura-
mento si mari potest. c. 6. nu. 3.
Pactum de stando simplici dicto socij, non
valet. c. 7. nu. 28.
Palex quomodo diuidantur inter Colonum
& Dominicum, arbor nata in confinio; &
similia. Vide Pet. de Perus. tract. de duob.
fratr. par. 1. quaest. 10. & 11.
Partes communis, communibus expensis
refici debet. c. 8. nu. 30.
Parte communi refecto per socium, si alter
partem expensarum non soluit infra qua-
tuor menses, perdit Dominium partis suae,
& illud acquiritur socio reficienti. c. 8. n. 31.
Particularis rei societas qua fit. cap. 1. nu. 1.
Particularis negotiationis socius non potest
a socio conuenire nisi deducto ne ageat.
cap. ult. num. 17.
Pascuorum communionem, etiam ex antiquo
tempore contracta populi iuris de causis
possunt dissoluere & diuidere. cap. 6. n. 43.
Pascuorum diuisio quo fieri debeat. c. 6. n. 44.
Pastor qui a custodia pecudum recessit de
culpa lata tenetur. cap. 4. num. 12.
Pastor qui animalia curare neglexerit, de la-
ta culpa tenetur. cap. 4. num. 13.
Pastor quando tempore consueto animalia
in pascuis tenet, an damnum sit commu-
ne si fur ea surripuerit. c. 9. n. 73. 75. & 76.
Pastor vel socius dum in pascuis tempore
consueto animalia detinebat, si ea latro-
nes vi abstulerint, damnum erit commu-
ne. cap. 9. nu. 16.
Pater & filij inter se societatem non contra-
hant, licet lucra communicent. c. 2. n. 55.
Pater habet vsumfructum in bonis aduenti-
tj filij. c. 2. n. 54.
Pater praesumitur recepisse dotem filij. c. 5. n. 14.
Pater si libros emit vni ex filijs, libri non
conferuntur. cap. 8. nu. 11.
Pater est vsumfructuarius in aduentitj. cap.
10. num. 33.
Pater in aduentitj dissimulando videtur
vsumfructum remittere. cap. 10. nu. 34.
Pater si soluit condemnationem pro filio,
quibus casibus repeti non potest a fratre
tempore diuisionis, & quando possit in
legitimam filij computari. cap. 9. nu. 101.
Pater soluens taleam pro filio, non imputat
illam in partem filij. cap. 9. num. 106.
Pater solus an debeat dotare filiam, vel onus
hoc pertineat ad omnes etiam socios om-
nium bonorum. c. 8. nu. 52. & seqq.
Patientia sola, societas renouatur. c. 6. nu. 7.
Pater permittens filium percipere fructus
bonorum hereditariorum et tacite donare
videtur. & non compellitur filius tempore
diuisionis illos fructus cum fratribus con-
ferre. c. 9. nu. 37.
Patientem socio si alter negocij cotinuat, taci-
te renouata intelligitur societas. c. 9. n. 55.
Patre viuente, inter filios nulla intelligitur
contracta societas. c. 2. nu. 53.
Patri contra emancipationem illi aliquid surri-
pientem quaeritur actio, & illam ad heredes
transmittit. cap. 9. nu. 39.
Patri acquiritur quidquid filius acquirit
cap. 10. nu. 23.
Patris nomine licet filius negociaretur, si
tamen cum propria pecunia negociatur,
sibi soli acquirit. cap. 10. nu. 48.
Pater & Nepon renouasse societatem cen-
sentur per continuationem negocij quod
fratres habebant cum Patre nepos defun-
cto. cap. 2. nu. 35.
Pater & Nepon societatem non cotrahunt
nepos Patre viuente. cap. 2. num. 53.
Pater & Nepon socialiter viuentes, res
emptas aequaliter diuidere debent in capi-
ta. c. 11. nu. 22.
Pauper non potest tot ligna scindere, ex ne-
moribus vniuersitatis sicut diues. c. 6. n. 45.
Pauperibus restituitur lucrum factum ab
Hypocrita per hypocrisiam. c. 10. n. 106.
Peculium quasi Castrense non confertur.
cap. 8. nu. 23.
Peculium profectiuum dicitur medietas lu-
cri facti cum pecunia patris, alia vero me-
dietas aduentitium. cap. 10. nu. 42.
Peculium aduentitium censetur quidquid la-
bore & industria acquiritur. cap. 10. n. 50.
Peculium aduentitium illud est, quod frater
ex suis laboribus lucratus est. c. 10. n. 115.
Peculium quasi Castrense illud est quod per-
cipitur in officijs ex publico. c. 10. n. 116.
Pecu-

I N D E X.

Peculium quasi castrense ad instar Castrensis
redactum fuit. cap. 10. nu. 118.
Peculium Castrense fratribus non confer-
tur. cap. 10. nu. 119.
Pecudum custodiam qui deseruerit, delata
culpa tenetur. cap. 4. num. 12.
Pecunia ex qua aliquid emitur, praesumitur
communis stante societate. cap. 2. nu. 24.
Pecunia probari debet versa in vtilitatem
communem, ad hoc vt socius ex contra-
ctu socij teneatur. cap. 5. nu. 2.
Pecunia si est communes, illud quod emitur
communis esse debet. cap. 3. num. 10.
Pecunia consumpta pro alimentis familiae
communis, non reperitur quia in dubio
praesumitur donata. c. 8. nu. 25.
Pecunia si perierit ante collationem illius,
damnum solum est cuius est pecunia; se-
cus si post collationem. cap. 9. nu. 57.
Pecuniam quando in societate vnus ponit,
alter operam, lucri medietas ponenti pecu-
niam, medietas vero ponenti operas
tribuitur. cap. 10. num. 43.
Pecunia & labor diuisionem recipiunt. cap.
10. num. 53.
Pecunia communi si quis emerit & nomine
proprio, an emptum alteri communicare
teneatur, & an sibi soli quaerat Dominium.
cap. 10. num. 91. & 92.
Pecuniam maiorem qui ponit in societate,
maiorem etiam lucrum percipere debet.
cap. 11. num. 5.
Pecuniam certam ponente socio vltra for-
tem promissam, an lucrum ex illa quaesitum
debeat communicari. cap. 10. nu. 60.
Pecunijs proprijs in dubio quis rem emisse
praesumitur. cap. 10. num. 86.
Pecunijs proprijs emptum quis communi-
care non tenetur. cap. 10. num. 87.
Pecunijs proprijs emisse praesumitur in du-
bio, qui aliquid nomine communi emit.
cap. 10. num. 88.
Pecunia communi emens frater tenetur fra-
tri socio emptum comunicare. c. 10. n. 89.
Pecunijs proprijs quis rem emisse praesumi-
tur, licet nomine communi emerit. cap. 10.
num. 90.
Pecuniam communem expendens socius
omnium bonorum in emendis libris pro
eius filio, sumptum computat in suam
partem. cap. 8. num. 60.
Penam contractus celebratis per consocium
non incurrit socius. cap. 5. num. 15.
Penae & restitutioni se adstringere videtur
socius, si lucrum illicitum a socio scienter
percipit. c. 10. nu. 100.
Pena non est sine delicto, & semper sequitur
suum authorem. cap. 9. nu. 104.
Periculum licet socius in se reciperet, tamen
de casu fortuito non tenetur. cap. 10. nu. 34.
Periculum vbi est, ibi lucrum esse debet.
cap. 10. nu. 55.
Periculo vtriusq; socij an sint animalia data
in socidam. cap. 11. num. 17. 18. 19.
20. & 21.
Periculum socijs est commune quando in
socidam dantur animalia aestimata. c. 11.
num. 20.
Periculum solius erit accipientis animalia,
quando pactum appositum fuit, vt is cui
dantur, ea suscipiat suo periculo. c. 11. n. 21.
Periculum & damnum est inaequale quando
in societate vnus ponit pecuniam, alter
operas. c. 11. num. 39.
Periculum & damnum vbi est, ibi lucrum
esse, est de natura societatis. cap. 10. n. 64.
Periculosum iter si socius facit, damnum il-
lius erit. c. 9. nu. 83.
Periculum ibi esse debet, vbi est commodum
alicuius rei. cap. 5. num. 6.
Periculum in societate in qua vnus pecuniam
ponit alter operas, an solum sit ponentis
pecuniam. c. 9. num. 21. & 22.
Petitione cessante mora cessat. cap. 9. nu. 87.
Personales praestations veniunt in actione
pro socio, etiam ante finitam societatem.
cap. 12. num. 28.
Pignori dare an possit socius rem commu-
nem. c. 5. nu. 5. 6. & 8.
Ponens operas in societate communibus ex-
pensis debet operari. c. 8. nu. 29.
Populi iuxta de causis possunt dissoluere, &
diuidere communionem pascuorum,
etiam ex antiquo tempore contractam.
cap. 6. nu. 43.
Possessionem clam si socij emant, tacite vi-
dentur renunciare societati. c. 11. nu. 66.
Possessiones communes siue fratrum, siue
sociorum, expensis communibus coli de-
bent. cap. 8. num. 36.
Praeceptum sacerdotis sententia appellatur.
cap. 9. num. 100.
Praedones communicare non debent lucra
ab eis quaesita. cap. 10. num. 104.
Praescribi non potest villo vnquam tempore
ius reddendi rationem. cap. 7. nu. 13.

Præscriptionem cum mala fide si expresse
 permittit statutum, tale statutum non
 valerit. c. 7. num. 13.
 Præscribi non potest divisioni spatio trigin-
 ta annorum, & ultra, si fratres, siue socij
 per illud tempus in communione steter-
 runt. cap. 7. nu. 14.
 Præscribere nunquam potest socius & hæres
 divisioni, neque iuri reddendi rationem
 administrationis. c. 7. nu. 15.
 Præsumitur ratio reddita transacto tempore
 longo & diuturno. Sed contrariam opi-
 nionem probat author. cap. 7. nu. 17.
 Præsumptio minor tollitur per maiorem.
 cap. 2. num. 47.
 Præsumitur filius cum pecunia patris negoti-
 ciare, quando contrarium non apparet.
 cap. 10. num. 45.
 Præsumitur quis de propria pecunia emisse
 licet nomine communi emerit. cap. 10.
 num. 90. & nu. 88.
 Præsumitur quis in dubio proprio nomine
 emisse. cap. 10. num. 83.
 Præsumitur in dubio quis de propria pecu-
 nia rem emisse. cap. 10. num. 86.
 Præsumitur in dubio renouatam non fuisse
 societatem, sed opus est probare eam re-
 nouatam fuisse. c. 6. num. 8.
 Præstiosa res, & alia ornamenta vxoris com-
 municari debent fratribus socijs omnium
 bonorum. cap. 10. nu. 27.
 Pretium & extimationem recipere possunt
 opera. cap. 11. nu. 35.
 Pretium rerum societatis venditarum post
 mortem socij, hæredibus communiaur.
 cap. 10. num. 70.
 Princeps si aliquid donauerit socius commu-
 nicare non tenetur consocio. cap. 10.
 num. 129.
 Procuratori fieri potest renunciatio dummo-
 do socius dictam renunciationem ratam
 habeat. c. 6. num. 47.
 Probare ad quem ex fratribus spectat lucrum
 aliquod esse, vel non esse acquisitum ex
 communi patrimonio. c. 10. nu. 20.
 Profectitium censetur lucrum quando filius
 nomine Patris, & cum pecunia patris ne-
 gociatur. c. 10. num. 46.
 Profectitium lucrum patri acquisitum, post
 mortem patris inter fratres communica-
 tur. c. 10. num. 47.
 Promittens factum hominis de facto flumi-
 nis non tenetur. c. 9. nu. 48.

Promissa si non seruat socius, & ob id dam-
 num aliquod eueniat, an totum damnum
 sit non seruans promissa. cap. 9. nu. 66.
 & seqq.
 Promittens socius ad hoc vt in mora consti-
 tuatur, necesse est illum interpellare. cap.
 9. num. 67.
 Promissio si fuerit vallata iuramento neces-
 saria non erit interpellatio, ad hoc vt in
 mora promittens constitueretur. cap. 9.
 num. 68.
 Promittens constituitur in mora sine inter-
 pellatione quando promissio est faciendi,
 non faciendi. c. 9. nu. 69.
 Promissio faciendi habet diem tacitam infra
 quam adimpleri possit arbitrio iudicis.
 cap. 9. num. 70.
 Promissio quando est dandi, necessaria est
 interpellatio, ad hoc vt quis ad interesse
 teneatur ex mora. c. 9. nu. 72.
 Promissa si socius non seruauerit, alter socius
 poterit ante tempus societati renunciare.
 c. 6. nu. 53, 54. & nu. 62.
 Propositiuicem videntur illi socij qui se-
 paratim negociantur, & diuersis in locis
 vnam vel diuersas mercantias exercent.
 cap. 5. num. 30.
 Protestatio socij ne alter contraheret, opera-
 bitur vt ipse non obligetur ex illius facto.
 cap. 5. num. 23.
 Protestatus qui non fuit actui, consentire
 videtur. c. 5. nu. 33.
 Publicatione bonorum finitur societas. cap.
 6. num. 14.
 Pupillus renouat societatem cum socio pa-
 tris defuncti, accedente tamen authorita-
 te tutoris. c. 6. num. 37.
 Pupillus an tacite possit contrahere societa-
 tem. c. 2. num. 25.
 Pupillus cum Tutoris autoritate contra-
 here potest. c. 2. nu. 26.
 Pupillus societatem tendentem ad sui vtili-
 tatem ratificare potest. cap. 2. nu. 33.
 Pupillus sine autoritate Tutoris potest sibi
 acquirere. c. 2. nu. 34.
 Pupillus non habens tutorem societatem non
 contrahit cum fratre maiore, licet inter se
 actus sociales exercent. cap. 2. num. 56.
 Pupilli consensum lex non habet pro legiti-
 mo. cap. 2. num. 57.
 Pupillus ratum habere poterit quod vtiliter
 gestum fuit per fratrem maiorem, vel per
 patrum. cap. 2. num. 59.

Pupil-

Pupillus licet sine tutoris autoritate non
 possit alijs se ipsum obligare, potest ta-
 men sine eiusdem autoritate sibi acqui-
 rere. cap. 2. num. 60.
Qualitatem rei communis ignorans de
 culpa leui tenetur. cap. 4. num. 21.
 Quasi Castrensse peculium non con-
 fertur. c. 8. num. 13.
 Quasi castrensse peculium est quod percipi-
 tur in officijs ex publico. cap. 10. nu. 116.
 Quasi castrensse peculium ad instar castren-
 sis redactum fuit. cap. 10. num. 118.
 Quæ sita per socium non quærentur conso-
 cio ipso iure. c. 5. num. 3.
 Qui non potest expresse nec poterit tacite
 consentire. cap. 2. num. 58.
 Qui societatem contraxit certam personam
 elegit. c. 3. nu. 11.
 Quilibet socius tenetur in solidum erga cre-
 ditores quando socij publicum officium
 representabant. c. 5. nu. 24.
 Quilibet potest fauori pro se introducto re-
 nunciare. cap. 12. num. 19.
 Qui sentit commodum debet etiam sentire in-
 comodum. cap. 8. num. 51.
 Qui factum hominis promisit de facto flumi-
 nis non tenetur. cap. 9. num. 48.
 Quomodo diuidantur fructus percepti e re
 conducta. c. 11. num. 36.
 Quomodo cognoscatur an quis emerit no-
 mine proprio, vel communi. cap. 10.
 num. 84.
 Quod consuetum est fieri pro expresso habe-
 tur. c. 8. nu. 72.
 Quod consuetudine fieri debet mandatum
 alicui esse intelligitur. cap. 7. nu. 32.
 Quomodo fieri debeat pascuorum diuisio.
 cap. 6. num. 44.
 Quotiescumq; duo æquiparata reperiuntur
 à lege, disposita in vno censentur dispo-
 sita in alio. c. 3. nu. 16.
Ratihabitio habet vim specialis manda-
 ti. cap. 10. nu. 15.
 Ratificante consocio emptionem, socius
 particularis tenetur, communicare em-
 ptum nomine communi, etiam extra rem
 societatis. cap. 10. num. 14.
 Ratificatio requiritur alijs contractibus in per-
 sona contrahentis firmus remanet. cap.
 10. num. 16.
 Ratificatio requiritur ad hoc vt ille cuius no-

mine celebratur contractus sibi acquirere
 possit. cap. 10. num. 17.
 Ratificare potest pupillus societatem ten-
 dentem ad sui vtilitatem. cap. 2. nu-
 mero 33.
 Ratificare potest Pupillus vtiliter gesta per
 fratrem maiorem vel per Patrum. cap. 2.
 numero 59.
 Ratificare debet socius renunciationem de
 societate factam Procuratori, alijs non
 valet. c. 6. nu. 47.
 Ratio vbi eadem est, ibi idem ius statuitur.
 cap. 3. num. 14.
 Rationem reddere compellitur quilibet ad-
 ministrator, etiam si per testatorem fuit ei
 remissa ratio. c. 7. nu. 12.
 Ratio administrationis redditur, etiam si trá-
 factum sit tempus triginta annorum. cap.
 7. num. 13.
 Rationem reddendi ius nullo tempore po-
 test præscribi. c. 7. num. 13.
 Rationem reddendi iuri, nunquam socius
 & hæres præscribere potest. cap. 7. nu. 15.
 Ratio iterum non redditur si semel reddita
 fuit. cap. 7. num. 16.
 Ratio administrationis an præsumatur red-
 dita transacto longo & diuturno tempo-
 re. c. 7. num. 17.
 Rationem non reddunt socij si non gesse-
 runt. c. 7. nu. 18.
 Rationem reddit administrator qui à socijs
 talis fuit constitutus. c. 7. nu. 18.
 Ratio exactionis redditur à socio si partem
 suam ab administratore vel factore, qui non
 sit soluendo exegerit, & medietatem re-
 liquet consocio. cap. 7. num. 19.
 Rationum liber confici debet à socio, sicut à
 quolibet alio administratore. cap. 7. nu-
 mero 20.
 Ratio reddi debet exhibendo librum ratio-
 num. c. 7. num. 21.
 Ratio administrationis redditur arbitrio bo-
 ni viri. c. 7. nu. 24.
 Rationum libro non confecto desertur iura-
 mentum in litem socio ad interesse. cap.
 7. num. 25.
 Ratio administrationis redditur ei cuius in-
 terest, & coram iudice competenti. cap.
 7. num. 26.
 Rationem reddendo administrator quid iu-
 dex provide re debeat. cap. 7. num. 27.
 Ratio administrationis reddi debet finita so-
 cietate. cap. 7. nu. 28.

I N D E X

Ratio administrationis redditur ut appareat qualiter in societate sit gestum, c. 7. n. 3.
 Ratio an reddatur de anno in annum quando expedit societati, c. 7. n. 4.
 Rationem reddere debet administrans alteri socio, c. 7. n. 5.
 Ratio administrationis, quo in loco reddi debeat, c. 7. n. 6.
 Rationem administrationis reddere tenetur frater bona communia fratrum administrans, c. 7. n. 7.
 Rationem reddere tenetur suæ administrationis omnis administrans, c. 7. n. 8.
 Rationem reddere an compellatur quilibet administrator quando ratio remissa fuerit, c. 7. n. 9. & 10.
 Ratione remissa, an compellatur quilibet administrator eam reddere, c. 7. n. 9. & 10.
 Redemptio vnus ex socijs an solvatur de communi, c. 9. n. 108. 109. 110. & 111.
 Refecto pariete communi per socium si alter partem expensarum non soluit infra quatuor menses, perdit dominium partis suæ, & illud acquiritur socio rescissoria, c. 8. n. 1.
 Refectio parietis communis, communibus expensis fieri debet, c. 8. n. 30.
 Regionis consuetudo intelligitur venire in contractu, c. 8. n. 84.
 Religionis ingressu societas finitur, c. 6. n. 18.
 Remissio rationis quid operetur, c. 7. n. 11.
 Remissa licet fuerit ratio administratori per testatorem, compellitur tamen ad eam reddendam, c. 7. n. 12.
 Remitti non possunt pacto partium, quæ publico favore fuerunt introducta, c. 7. n. 29.
 Renouata censetur societas inter patruum, & nepotem, per negocij continuationem, c. 2. n. 35.
 Renouata videtur societas si finito tempore & finito negotio socij continuant in ea, c. 6. n. 6.
 Renouatur societas sola patientia, c. 6. n. 7.
 Renouatam esse societatem non presumitur in dubio, sed opus est probare renouatam fuisse, c. 6. n. 8.
 Renouata censetur societas cum hæredibus ob non diuisionem societatis, & ob continuationem negocij, c. 6. n. 32.
 Renouata societas cum hæredibus in dubio presumitur, isdem pactis, & modis quibus à principio fuit cum defuncto ordinata, capite sexto, numero 33.

Renouata societas censetur quando finita societate, socius post longum tempus suum capitale non deduxerit, c. 6. n. 34.
 Renouata in hæredem societas censetur, dum mortuo altero ex socijs bona societatis diuisa non fuerint, c. 6. n. 35.
 Renouari potest societas cum pupillo filio defuncti, accedente auctoritate tutoris, c. 6. n. 37.
 Renunciante an videatur soror hereditati paternæ ex elemosyna recepta pro intrando in monasterium, c. 6. n. 19.
 Renunciante socio malitiosè societati, diuisio damni, & lucri æqualis non fit, cap. 17. num. 62.
 Renunciante socio ante tempus æqualis non fit diuisio, c. 11. n. 63.
 Renunciante socio societatem absentis, diuisio æqualis non erit, c. 11. n. 65.
 Renunciare tacite videntur societati, socij, qui clam emunt possessionem, c. 11. n. 66.
 Renunciatio finitur societas, c. 6. num. 39. & 40.
 Renunciari potest societati per Procuratorem etiam Generalem, c. 6. n. 46.
 Renunciatio de societate facta procuratori valet, dummodo socius dictam renunciationem ratam habeat, c. 6. n. 47.
 Renunciatio nedom expressa, sed etiam tacita finitur societas, c. 6. n. 48.
 Renunciari non potest societati ante tempus si ad tempus contracta fuit societas, c. 6. n. 50.
 Renunciatio societati ante tempus ad quid teneatur, cap. 6. n. 50.
 Renunciatur intempstiuè, dum societati non expedit renunciari, c. 6. n. 52.
 Renunciari potest ante tempus societati, si socius renunciandi non seruauerit promissa, c. 6. n. 53.
 Renunciari illis non potest, quæ principaliter inducta sunt publicæ utilitatis causa, licet inde ad priuatos commodum perueniat, c. 7. n. 29.
 Renunciatio socius expressè favori à iure pro te introducto, an possit conueniri ultra quam facere possit, c. 12. n. 19.
 Renunciare quilibet potest favori pro se introducto, c. 12. n. 19.
 Renunciatio si fuerit societati intempstiuè datur actio pro socio ad interesse, etiam ante finitum tempus societatis, cap. 12. num. 24.

Renunciari potest ante tempus societati, etiam si socij pactum inissent de non diuidendo, dum socius renunciandi non seruauerit promissa, c. 6. n. 54. & 62.
 Renunciari potest societati ante tempus si socius sit nimis rixosus, seuus, vel damnosus, c. 6. n. 55. & 57.
 Renunciari potest ante tempus societate, quando socius uti non potest re, cuius gratia inita fuit societas, c. 6. n. 59.
 Renunciari an possit societati ante tempus, quando socius iuxta causa est abfuturus, c. 6. n. 60. & 61.
 Renunciari non potest societati, nisi omnes socij consentiant, c. 6. n. 63.
 Renunciari an possit societati socio absente, c. 6. n. 64. & 65.
 Renunciari non potest societati in fraudem societatis, c. 6. n. 66.
 Renunciatio societatis non valet si omnes socij non dissentiant, c. 6. n. 67.
 Renunciatio societati absque sociorum dissentio, lucrum quæsitum separatim, cum socijs communicabit, c. 6. n. 67.
 Restituti, & pæna se adstringit socius si lucrum illicitum à socio scienter percipit, c. 10. n. 100.
 Restituitur lucrum pauperibus, factum ab Hypocrita per hypocrisiam, c. 10. n. 106.
 Restituere condemnatus luera illicita, ea si fuerint communicata, potest de societate deducere, c. 10. n. 107.
 Restitui an debeant luera vsurarium, officialium, meretricum, & aduocatum, c. 10. n. 108.
 Restitutio capitalis salui, quod ponenti fiat, & ita quod illius damnum sentiat solum ponens operas, pactum non valet, & vsurarium est, c. 11. n. 46.
 Restitui an debeat totum capitale (si integrum permanserit) socio, qui illud posuit vel an debeat diuidi, c. 11. n. 52. & 59.
 Restituere iure tenetur fur res furatas, vel si non extent rerum furatorum æstimationem, c. 9. n. 41.
 Restituere cogi potest ab Episcopo socius, qui parit vsurarum lucratus fuit, c. 9. n. 99.
 Rixosus, vel molestus si sit frater, alter diuidere potest hereditatem, etiam si eam diuidere prohibiti fuerint, c. 8. n. 58.

Sacerdos siue iubeat, siue iudex condemnatus, solui debet lucrum quæsitum à socio ex maleficio, cap. 9. num. 98.

Sacerdotis præceptum vim habet sententiæ, c. 9. n. 100.
 Salarium quando datur pastoribus in foccida, eis communicare non debent fructus animalium, c. 10. n. 62.
 Salarium retentum ab vno ex socijs pro mercede sui laboris non imputabitur societati, sed in partem ipsius, c. 8. n. 69.
 Salarium soluitur de communi quando ita consuetudo postulat, c. 8. n. 71.
 Salarium an possit frater petere à fratre cum quo commune habet capitale, pro suo labore, Phil. Con. conf. 312. incip. ad euiden. tiam, p. 3. per tot.
 Scholaris inuicem socijs, alium loco sui in camera ponere non potest, c. 3. n. 10. vide supra verb. inuito.
 Scholaribus adaptantur iura, quæ de socijs loquuntur, c. 3. n. 12.
 Scholares commorantes in eadem domo dicuntur socij, & ideo non potest vnus esse iudex contra alium, c. 3. n. 13.
 Scripturis perfunctorijs non datur fides, c. 7. num. 31.
 Seminare si frater non vult partem suam fructi, nec colere, ei communicari non debent fructus, nec etiam pro parte Dominice, c. 10. n. 71.
 Sigillu, & clauis quis ex fratribus deat tenere, Per. de Per. tract. de duob. frat. p. 1. q. 2. r.
 Soccida animalium ad quantum tempus contrahatur, & quid in ea sit communicandum, c. 1. n. 6.
 Soccida animalium non censetur contracta, si animalia non dantur animo contrahendæ societatis, c. 1. n. 14.
 Soccida animalium durat in foetu, capitali ammissio, c. 6. n. 11.
 Soccidæ animalium conditio inest, vt socij ex æquo participant lucrum, & damnum, nisi alter esset pactum, vel alter esset consuetudo, c. 11. n. 7. & 8.
 Soccidæ an conditio inest, vt animalia sine solum periculo eius, qui ea dat in foccidan, c. 11. n. 17. & seqq.
 Soccida animalium conditionem habet, vt animalia remaneant præcipua Domino, & fructus eorum diuidantur æqualiter, c. 11. n. 53.
 Societas quid sit, & quæ requirantur, c. 1. n. 12.
 Societatis natura est, vt diligentia adhibeatur, & culpa priuatur, c. 4. n. 25.